

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/153/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713218525
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713218525.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Č. R. O., U..W., W. W. Y. XXX/XXX, V. X, IČ: 00001350, právne zastúpeného Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom, so sídlom Mikulášska 29, 811 01 Bratislava, proti žalovanému Q. J.S., K.. X.X.XXXX, I. O. G. XXXX/X, Q. - V., v konaní o zaplatenie 17 621,65 CZK s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť sumu 17 621,65 CZK spolu s 18,90 % zmluvným úrokom zo sumy 10 000 CZK od 13. 11. 2013 do zaplatenia a 7,75% úrokom z omeškania ročne zo sumy 11 800 CZK od 26. 02. 2011 do 30. 06. 2012, 7,50% ročným úrokom z omeškania zo sumy 11 800 CZK od 01. 07. 2012 do 31. 12. 2012, 7,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 11 800 CZK od 01. 01. 2013 do 30. 06. 2013 a 8,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 11 800 CZK od 01. 07. 2013 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach po 1 000 CZK zročných vždy ku poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatením zročnej splátky sa stáva splatný celý dlh.

Žalovaný je žalobcovi povinný nahradiť trovy konania v sume 138,20 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 5.12.2013 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 20.069,75 CZK spolu so zmluvným úrokom vo výške 18,90% ročne zo sumy 10.000,- CZK od 13.11.2013 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 15% ročne zo sumy 11.800,- CZK za obdobie od 13.11.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že medzi žalobcom a žalovaným v zmysle § 708 a nasl. Obchodného zákonníka platného na území Českej republiky bola uzavretá zmluva o ČSOB aktívnom konte, na základe ktorej bol žalovanému zriadený v súlade s uzavretou zmluvou bežný účet. Žalovaný požiadal žalobcu o poskytnutie úveru, ktorý by bol poskytovaný prečerpaním účtu. Na základe žiadosti žalobca poskytol žalovanému úverový rámec do výšky 10.000,- CZK, o čom informoval žalovaného oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania. Žalovaný svojho oprávnenia prečerpať účet do debetu využil. Následne po prečerpaní účtu však neplnil náležitosti stanovené zmluvou, dlžnú sumu neuhradil podľa obchodných podmienok povoleného prečerpania. Na základe tejto skutočnosti žalobca žalovaného niekoľkokrát vyzval k zaplateniu dlžnej sumy. Keďže výzvy žalobcu ostali bez výsledku, žalobca bol nútený 25.2.2011 vyhlásiť všetky dlžné sumy za splatné, o čom žalovaného informoval listom. Suma, ktorú žalobca požadoval pozostávala zo zostatku nezaplatenej istiny vo výške 10.000,- CZK, zmluvného úroku, ktorý bol vyčíslený k 12.11.2013 a predstavoval sumu 5.821,65 CZK, vyčíslených úrokov z omeškania, ktoré ku dňu vyčíslenia pohľadávky predstavovali sumu 2.448,10 CZK a z neuhradených poplatkov vo výške 1.800,- CZK. Tvrdené skutočnosti žalobca potom preukázal výpisom z úverového účtu.

V priebehu konania žalobca zaslal súdu podanie 9.12.2014, ktorým zobral žalobu späť v časti zmluvného úroku z omeškania vo výške 2.448,10 CZK a namiesto vyčísleného zmluvného úroku z omeškania, požadoval žalobca priznať úrok z omeškania v zákonnej výške z príslušnej dlžnej istiny, v zmysle Nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb. a požadoval priznať sumu 17.621,65 CZK spolu so zmluvným úrokom vo výške 18,90 % ročne zo sumy 10.000,- CZK za obdobie od 13.11.2013 do zaplatenia a zákonný úrok z omeškania zo sumy 7,75% ročne zo sumy 11.800,- CZK za obdobie od 26.2.2011 do 30.6.2012, 7,5% úrok z omeškania ročne zo sumy 11.800,- CZK za obdobie od 1.7.2012 do 31.12.2012, 7,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 11.800,- CZK za obdobie od 1.1.2013 do 30.6.2013 a 8,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 11.800,- CZK za obdobie od 1.7.2013 do zaplatenia. Ďalej požadoval priznať náhradu trov konania.

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd zastavil konanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 2.448,10 CZK a pripustil zmenu žaloby a to uznesením sp.zn. 10C/153/2014 zo dňa 12.1.2015.

Na pojednávaní, ktoré potom súd vykonal, súd vypočul žalovaného a prečítal listiny pripojené do súdneho spisu.

Žalovaný žalobu nerozporoval, potvrdil, že dlh voči žalobcovi môže mať asi vo výške, ktorú žalobca uplatňuje, avšak vzhľadom na skutočnosť, že má pomerne nízky príjem a veľké životné náklady a dlhy, požiadaval o možnosť splátok, pričom pre neho by maximálne prijateľné splátky boli vo výške 800,-CZK. Uviedol, že jeho príjem z pracovného pomeru bez nadčasov sa pohybuje okolo 12.000,- CZK, niekedy až 14.000,- CZK, avšak má ďalšie pôžičky, pre ktoré nie je schopný zaplatiť žalobcovi naraz.

Okrem výsluchu žalovaného súd vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených žalobcom do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním mal preukázaný tento skutkový stav veci:

Je pravdou, že banka - právnická osoba na území Českej republiky a žalovaný, uzavreli zmluvu o ČSOB konte 25.2.2009 v zmysle § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, platného na území Českej republiky, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj Všeobecné obchodné podmienky ČSOB z 1.6.2008, Podmienky vedenia bežného účtu zo dňa 1.3.2008, Podmienky pre platobné karty klientov ČSOB z 1.8.2008 a ďalšie podmienky tam uvedené. Je tiež pravdou, že na základe žiadosti žalovaného o poskytnutie povoleného prečerpania zo dňa 15.5.2009 banka akceptovala tento návrh a žalovanému listom zo dňa 19.5.2009 oznámila poskytnutie povoleného prečerpania a teda poskytla žalovanému úverový limit vo výške 10.000,- CZK od 19.5.2009. Úroková sadzba bola dohodnutá na 16,90% ročne neskôr na 18,90 % ročne a sadzba úrokov z omeškania vo výške 15% ročne.

Spôsob akým žalovaný čerpal úver poskytnutý formou povoleného prečerpania a akým spôsobom ho splácal, je potom zrejmý z výpisu z úverového účtu, ktorý banka predložila za obdobie od 31.5.2009 do 12.11.2013, keď k tomuto dňu bolo zrejmé, že žalovaný jej dlhuje celkovom 20.069,75 CZK, z toho na istine 10.000,- CZK, z toho na nabehnutých úrokoch sumu 5.821,65 CZK, na úrokoch z omeškania 2.448,10 CZK a na dlžných poplatkoch sumu 1.800,- CZK. V konaní nebol produkovaný dôkaz, žeby žalovaný bol túto sumu banke napriek opakovaným výzvam zaplatil a to k 12.11.2013, ku ktorému banka vyčíslila dlh žalovaného a tiež nebolo preukázané, žeby žalovaný bol dlh banke zaplatil ku dňu vyhlásenia rozsudku.

Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu je dôvodná.

Súd dospel k presvedčeniu, že právomoc súdu Slovenskej republiky na konanie o nárokoch žalobcu, ktorý sa stal veriteľom žalovaného na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavrel podľa § 524 a nasl. Obč. zák. platného na území Českej republiky (zák. č. 40/1964 Sb.) je daná na základe článku 16 ods. 2 Nariadenia Rady (ES č. 44/2001) z 22. 12. 2000 o právomocí a o uznávaní a o výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

Vzhľadom na dátum vzniku úverovej zmluvy a voľbu práva, teda právneho poriadku platného na území Českej republiky sa nároky účastníkov úverovej zmluvy, respektíve ich právnych nástupcov spravujú Právnym poriadkom Českej republiky v súlade s ustanovením článku 3 ods. 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, otvorenom na podpis v Ríme 19. 06. 1980 (Rímska zmluva).

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný občan Slovenskej republiky čerpal úver od Českej banky výhradne na území Českej republiky je vylúčené použitie článku 5 predmetného Dohovoru upravujúceho právny poriadok v prípade uzavretia určitých spotrebiteľských zmlúv.

Nárok žalobcu na zaplatenie úverovej istiny, poplatkov a zmluvných úrokov sa potom opiera o ustanovenie § 497 a nasl. Obch. zák. platného na území Českej republiky ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

Podľa § 497 Obch. zák. (zák. č. 513/1991 Sb.) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej čiastky a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obch. zák. platného na území Českej republiky od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške stanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak nie sú úroky takto stanovené je dlžník povinný platiť obvykle úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v dobe uzatvorenia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona, alebo na základe zákona je dlžník povinný platiť úroky vo výške najvyššie prípustnej.

Nárok žalobcu na úroky z omeškania nachádza právnu oporu v ustanoveniach § 369 ods. 1 Obch. zák. platného na území Českej republiky ku dňu vzniku omeškania žalovaného, podľa ktorého ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania je dlžník povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve, inak určené podľa predpisov občianskeho práva.

Žalobca napriek tomu, že úroky z omeškania boli dohodnuté v zmluve uplatnil nárok na úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva, a to konkrétne podľa ust. § 1 Nariadenia vlády Českej republiky č. 142/1994 Sb., v znení Nariadenia vlády Českej republiky č. 163/2005 Sb., podľa ktorého výška úrokov z omeškania zodpovedá ročne výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou, zvýšenej o 7 % bodov v každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškanie dlžníka, je výška úrokov z omeškania závislá na výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou a platnej pre prvý deň príslušného kalendárneho polrok a od 01. 07. 2013 uplatňoval právo na úrok z omeškania podľa § 1 citovaného nariadenia v znení Nariadenia vlády č. 180/2013 Sb.

Súd takto považoval žalobu za dôvodnú v celom rozsahu a vyhovel jej tak, ako vyplynulo zo zmenenej žaloby žalobcom.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný preukázal, že nie je v jeho finančných možnostiach s prihliadnutím na jeho príjem, ktorý v čistom zárobku predstavuje priemerne sumu 19 799,20 CZK avšak len nájomné na byt platí v sume 7 300 CZK, zaplatiť dlh naraz, súd žalovanému povolil v zmysle § 160 ods. 1 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku splátky, ktorých zročnosť a výšku určil vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalobcovi ktorý bol v konaní plne úspešný priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Trovy žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 43,50 Eur a z trov právneho

zastúpenia, ktoré boli vyčíslené a priznané podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. K trovám právneho zastúpenia patrí odmena právneho zástupcu žalobcu za dva úkony právnych služieb po 31,54 Eur, režijný paušál po 7,81 Eur a 20% DPH. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené a priznané podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátom za poskytovanie právnych služieb.

Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 94,70 Eur a spolu trovy konania predstavujú sumu 138,20 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.